

La Vall Fosca homenatja l'última supervivent catalana dels camps nazis

El Museu Hidroelèctric de Capdella serà aquest divendres l'escenari de l'homenatge a Conxita Grangé, filla d'Espui

Museu Hidroelèctric de Capdella, en imatge d'arxiu. | Museu Hidroelèctric

Conxita Grangé i Beleta, l'última supervivent dels camps nazis, és filla de la Vall Fosca i ara, el Museu Hidroelèctric (<http://vallfosca.net/ca/coses-per-fer-i-veure/museu-hidroelectric-de-capdella/>) i l'Ajuntament de la Torre de Capdella, juntament amb el Memorial Democràtic (<http://memoria.gencat.cat>) i en col·laboració amb l'Amical de Ravensbrück (<http://amicalravensbruck.org>), han organitzat un acte per homenatjar la seva persona. Serà aquest divendres 26 de juliol a les 19h i comptarà amb la presència de la Consellera de Justícia, Ester Capella, i l'historiador Josep Calvet.

Els actes començaran a Casa Grangé d'Espui, on va néixer l'homenatjada. Allà es descobrirà un plafó dels Espais de Memòria Democràtica de Catalunya dedicat a Conxita Grangé. A continuació, a les 19:30h, els actes es traslladaran al recinte del Museu Hidroelèctric de Capdella on l'historiador Josep Calvet farà una aproximació biogràfica a la vida de Grangé i els fets que la van portar fins al camp de concentració per a dones de Ravensbrück.

A l'acte també hi intervindrà Carme Rei-Grangé, en representació de la família i de l'Amical de Ravensbrück, i Josep Maria Dalmau, alcalde de la Torre de Capdella. La Consellera Ester Capella serà l'encarregada de la cloenda de l'acte que es complementarà amb una exposició anomenada *El camp de concentració per a dones de Ravensbrück*, i que podrà visitar-se al Museu fins al 18 d'agost.

Conxita Grangé i Beleta, resistent antifeixista deportada a Ravensbrück

Conxita Grangé Beleta va néixer a Espui, el 6 d'agost de 1925, en una família de vuit germans. A causa d'una malaltia de la seva mare, als dos anys la van portar a casa dels seus oncles: Jaume

Beleta ?fill de Casa Antema, de la Plana de Mont-Ros? i Elvira Ibarz, a Tolosa de Llenguadoc, on va viure amb Maria Castelló, filla de l'Elvira, fins a la Guerra Civil (1936-1939), quan la família es va traslladar a Catalunya per lluitar al costat de la República.

Acabada la guerra, la família Beleta va tornar a França i va lluitar amb la Resistència als nazis. Conxita Grangé i Maria Castelló feien d'enllaç amb els guerrillers i els maquis. Conxita Grangé, Maria Castelló i Elvira Ibarz van ser detingudes a Peny, al departament francès d'Arieja, el 24 de maig de 1944. Lliurades a la Gestapo, foren empresonades i torturades a Tolosa de Llenguadoc, des d'on van ser deportades a Alemanya.

Van travessar França de sud a nord amb el tren fantasma, amb set-cents detinguts, en un recorregut de dos mesos sota els bombardeigs aliats i els atacs del maquis. El 9 de setembre van ser internades al camp de concentració de dones de Ravensbrück. Abans de l'alliberament, quan el camp fou bombardejat per l'aviació aliada, van estar setmanes caminant en una marxa de la mort fins que aconseguiren trobar les tropes aliades i, més tard, retornar a França.

Conxita es va establir a Tolosa i es va casar amb Josep Ramos Bosch, un antic guerriller català. Ha rebut destacades condecoracions de la República francesa, com la Legió d'Honor i la Medalla de la Resistència. Ha dedicat bona part de la seva vida a explicar la seva experiència als escolars i a mantenir viva la memòria de les dones deportades. El juliol de 2019 és la darrera supervivent catalana dels camps de concentració i extermini nazis.